

אורות השבת

בטלואן הרבנות והמוסלחת הדתית בארץ-ישראל
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

עורך: הרב עוזיאל אדרי פירוש השבוע: דברים "שבת חזון" גליון מס' 723

דבר רב העיר שליט"א

גָּלוּת הַשְׁבִּיבִית

(למי בין המצריים)

נודע בשערם דברי הגאון מהרש"א (בכורות ח,ב) אמר רך את ימי ריח האיתנים עם ימי בין המצריים, והיינו שיש כ"א יום ב' ראש השנה - להושענא רבה, וכן יש כ"א יום בין שבת עשר בתמוז - לתשעה באב, וס"מ שחולותיהם קויצא בהן: כשם שחודש תשרי ראשיתו בראש השנה ועשרתו ימי תשובה ווים הכהיפורים, והמשכו ביום השמחה של חג הסוכות, וסיומו בהושענא רבה שהוא גמר החתימה - אשר מסוגלים לכפרת עוננות והטעלות למדרגות רמות ונשגבות עד כדי 'בריה חדשה' (לשון המקדש שוחר טוב על התהילים פרק ק). כך הוא ממש בימי בין המצריים, שהם מסוגלים לכפרת עוננות והטעלות למדרגות רמות ונשגבות עד כדי 'בריה חדשה' (לשון המקדש שוחר טוב על התהילים פרק ק). וכך יר' לפנינו, גודל ועוצם הימים הללו אשר שוקלים המה לר' ויוה"כ וрогח הסוכות, ובולבד שירגש adam בגודל צער החורבן!

ברם, מי האיש אשר יוכל להעיד על עצמו שהוא מצטרע כל כך על חורבן הבית עד כדי שיעור כפרת כל עוננותיו. שכן בשלמא ר' ויוה"כ הכל יודעים שהוא יומן דין גדול ונורא בו נחרץ גורלו של adam, כאמור התפילה 'ברירות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות מי לא נפקד ביום הזה'. ושבנון הלב הזה הוא הסוד הראשי להיות מגן על הסכינה הגדולה המרחפת (כלשון רב' ישראלי סלנט ר' ציל' - ב' או' ישראלי מכתב ז), ומאמר חז"ל (ראש השנה ט,ב) 'כל שנה שרצה בתחילתה מתעשרה בסופה, ופ' רשי' שם: שישראל עושין עצמים ראשון בראש השנה לדבר תחוננים ותפילה'. וכוכא בזיה מבואר בתוס' שם, 'שמთוך שישראל ראשים לבם נשבר ומרחמים עליהם מן השמים'. אך בימי בין המצריים, מי יוכל להעיד על עצמו שהוא שרוי בצער ושבנון לב באotta מידת ממש, בלבד מיחידי סגולה שבכל דור ודור אשר מatablim ומתקונים על חורבן הבית וגולות השכינה בכל ימות השנה ובפרט ביום אלוי, ומהם שהגינו ביגונם עד כדי שעריו מות כפי שהuid הש"ס בכמה מקומות על כמה מהאמוראים. **אלא** שכבר הורו המורים שבמקום פלייה נשגה, זהו אותן שלא זכינו להבין עמוק המאמר. ועל כרך ציריך לומר, שיש בכך כל אדם להגיע למדרגה זו של שברון לב על חורבןbihem'ק, כדגםת שברון הלב שהוא חיש לפני הסכינה האiomah המרחפת על ראשו בימים הנוראים, ובולבד שישיכל להבין בעומק משמעות החורבן - לחורבונו הפרטני ברוחניות ובגשמיות. וזה עומק כוונות דברי המהרש"א הנזכרים, וזה עיקר תפיקינו בימים אלו.

ואם יש את נפשך לדעת מהי משמעות חורבן הבית והשפעתו על כל מהלך חיינו עלי אדמות, שא נא עיניך לדברי הגם' (בבא בתרא ס,ב), שמיoms שנחרב bihem'ק ופי' שטה מלכות הרשעה שגוררת עלינו גזרות רעות וקשות ומבטלת ממנה תורה ומצוות... בדין הוא שהיינו צרכים לגוזר על עצמנו שלא לישא אשה, אלא הנח להם לישראל מוטב שהיה שוגגן ואלי יהי מזדיין, ופי' רשי' שם - שלא יוכלו לעמוד בה, עצה"ד הגם' שם. ועין להרשות שמן שנון (ימין לא) אשר העיד ששמע מפי המהרש"ם פדאווה שזה עיקר טעםו של רבינו אשר החרים שלא ישא אדם אשה על אשתו, שכן הן אמת שבלי' אשהacha את אין רוב הציבור יכול לעמוד, מכל מקום שפיר יש לגוזר על אשה שנייה בדין הוא שנגוזר על עצמנו, ונמצא שתקנת רגמ' היה לא מעשה דינא דתלמודא, ע"ש. ועין עוד להרב נדוע ביודה (ויא' תנינא טו' קמו) אשר העלה שתקנה זו של רגמ' היה מדברי קבלה, ובספריו הק' שיעורי אבנין עדר (ח'יא סיון ב' אות ד) הוכחתו שהנודע ביודה היה מדברי קבלה, ור' פרא מהר'ם פדאווה, ולכן ס' לשוחה מדברי קבלה, ע"ש. הנה כי כן עירן רואה ואוזן שומעת, שאין ערך לקיום העולם אשר חסר את בניית בית המקדש והשראת השכינה, עד כדי ביטול מצות פריה ורבייה אשר תוכילתה ליישב את העולם - פ'רו ורבו ומילאו את הארץ',

המשיר דבר רב העיר במודור "אורות הפרשה"

דבר העורך

שְׁמָחוֹת הַגָּאוֹלָה

רבי משה מקוברין פגש פעם יהודי שהיה שריה בעצבות. ניסה הצדיק לשמהו, וזה הגיב בתמייה: 'לשםחה מה זו עשו? והלא אמרו חז"ל יזכיר לו يوم המיתה, וכאשר חושבים על יום המיתה אין מקום לשמחה'. חיזיך הצדיק ואמר: 'אמור זה נאמר כלפי יצר-הרע. כשהבא יצר-הרע ומנסה לפותת את adam - יציר הרע לו يوم המיתה - צרי adam להזכיר יצר-הרע, שהרי תيقן את יום מיתתו שלו (של יצר-הרע), קבורה של התאותה... וס"י הצדיק: 'יצר-הרע הוא שרצין להתעצב, ומיד הגיע משיח-צדקו ואז עבר הר' תרכז הטומאה מן הארץ וישחט את יצר-הרע. כפי שנאמר: 'קבורות התאותה - קבורה של התאותה...''. ואנו צריכים לשמחה!'.

ר' עוזיאל אדרי
רב קהילת קודש שבת ישראל שכונה יא' בארץ שביע

לוח זמנים שבועי מדדיק לאר-שבע

לוח הזמנים ליום שבת						
יום שבת	יום שישי	יום חמישי	יום רביעי	יום שלישי	יום שני	יום ראשון
5.8.17	4.8.17	3.8.17	2.8.17	1.8.17	31.7.17	30.7.17
4:35	4:34	4:34	4:33	4:32	4:31	4:30
4:43	4:42	4:42	4:41	4:40	4:39	4:38
6:06	6:05	6:04	6:04	6:03	6:02	6:02
19:35	19:36	19:37	19:38	19:39	19:39	19:40
19:52	19:53	19:53	19:54	19:55	19:56	19:57
8:41	8:40	8:40	8:40	8:39	8:39	8:39
9:22	9:21	9:21	9:21	9:20	9:20	9:20

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבעה דברים

הפטרה: חזון ישעיהו

כניסית השבעה: 19:16

צלאת השבעה: 20:14

רב בדור תשב: 21:05

ברכת הבבב
במנזון ט' באב
שוו מונת ל' שני ט' באב כל הלילה

אורות הקשרות

הרבות והמועצת הדתית בארכ' טבאל

**עקב תענית ט' באב
1949 שנים לחורבן בית שני
הרינו מודיעים כדלהם:**

כניסת הצום
ביום שני בערב עם השקיעה
בשעה 19:39

יציאת הצום
ביום שלישי בשעה 20:02

משרדי המועצה הדתית
ברח' התלמוד 8
יהיו סגורים ל渴בת קהל
ביום שלישי ט' באב למעט קבלת לויות
בין השעות 10:00-8:00
ולאחר מכן יש לפנות לר' לורבר:
0544348735

המקוואות לנשים

יהיו סגורים ביום שני בערב
ויפתחו ביום שלישי בערב-מווצאי הצום
מהשעה 21:00 עד השעה 22:30.
מקווה תורן ברח' אחד העם בשכונה א'
יפתח ביום שלישי בערב - מווצאי הצום
מהשעה 21:00 עד השעה 24:00.

כככ

הופוך הקב"ה ימים אלו לשון ולשםחה
ולמועדים טובים ונזכה כולנו לנאהלה השלמה
ברוחמים ולבניין בית המקדש בב"א.

יושע דMRI
ממונה המועצה הדתית

אורות הפרשה

שכן מה ערך יש ליישב עולם אשר אין תכלית לקיומו והדבר רים נוראים ומדוברים הם בעד עצמן.
ואכן לכשנთבונן נראה, שהרשאות השכינה בישראל היא מקור כל הברכות, ועוממת גאות השכינה היא שורש כל הפורעניות רח"ל, וגם ערוכה היא (סוכה ג, א) אודוט הלל חזקן אשר בעיצומה של שמחת בית השואבה היה מכריז ואומר: 'אם אני כאן כאן כאן, ואם אין אני כאן אין'. ופי' רשי', שם שהכוונה בה להשתרת השכינה, והינו שבמקרים שהשכינה שורה ייש הכל, אך במקרה שאין שורה בו השכינה, אין כלל חולת הרס וחורבן.

ודע שהשפעת החורבן גלות השכינה על קיום העולם, אינו רק בטבע הגשמי המוטבע בו וכדר שאמרו בגמ' 'ימים שנבר' חרב בית המקדש ניטל טעם הפירות', והינו שטבע הבריאה נשתנה. אלא הוא גורם מכريع גם במדרגות התורה ולומדייה, שכן ידועים דברי הגרא' א הנשבגים שמיום שחרב ביהמ"ק אין בידי כל בריה לחיש כלום בתורה, וכל עמלנו בלימודה הוא רק להבין את דברי הראשונים שכבר נתחדרו בעולם, עכ"ז. והדברים נוראים ומבהלים, שכן אחד מגודלי המפרשים והמאחדים ברצ' תורה, מעיד על עצמו: 'שאן בידינו לחיש כלום בתורה מיום שנחרב ביהמ"ק' ומעתה שב לא יפלא מדוע מדרגה זו אינה נחלת הכלל, שכן עיניך הרואות שרק מי שהגע להכרה זו לחורבן הבית הוא למשעה חורבונו של כל אדם ברוחניות ובגשימות, ידע להבן גודל האבידה ולוקון עליה. וג'دول יהא צערו על חסרונו, עד כדי כפרת כל לעונתו'.

וגודלה מזו יש לומר, שהמתפתח בבניין ביהמ"ק והשתרת השכינה בתוכו תליים בעיקר ונולד צער החורבן וגלות השכינה, וכדר שאמרו 'כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמה' תה', שנאמר 'שישו בה משוש כל המתאבלים עלייה'. וראיתי למי שהයיד בשם הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל גאב"ד העודה החדרית בירושלים ת"ז אשר תמה מודיע טרם זכו ללב' ביהמ"ק, הלא ידוע שהקב"ה מקיים את כל התורה כולה ובכלל זה ההלכה שעני אשר לו על משוכנו היחיד כגן אחד או כרית אחת שיש לו, על המילוה להזכיר לו את משוכנו אף שטרם פרע לו את חובו. וכן ידועים דברי רשי' שהמשכן הוא בבחינת 'משכן' - אשר בו משכן הקב"ה את עונוניהם של ישראל, והינו שביהמ"ק ממשכן בידי הקב"ה עד שנפערע את חובנו בשובנו מדרךינו הרעה שזה הגורם לקלחת המשך כו. ואם כן יש לתמה, מדוע אין הקב"ה מחזר את משוכנו אשר בלעדיו אין לנו חיים מבואר לעיל. ועל כך הגיב: כנראה שגם אנו מרגשים בחסרון של המשכן, כדוגמת העני אשר מרגיש בחסרון כסותו או כריתו היחידה.

והאמת תורה דרכה שמדרגה זו צריכה להיות נחלת הכלל, ואינה שמורה רק ליחידים סגוליה. שהרי ההלכה היא (בשושע אוית טימן קפ סעיף ה, ומוקור דבריו בשביבי הלקט טימן קי'), ובארחות חיים הלוות ברהמ"ז), שצריך אדם לסליק את הסכינים מעל שלוחנו בעת ברכת המזון, שחלילה לא יאבד עצמו לדעת בהגיעו לברכת ובנה ירושלים עיה' ק' במהרה בימינו וג'ו', וכממשה המבואר בש"ס בחסיד אחד שהרג עצמו מרוב צער בהגיעו לפ███ים אלו. ושמעת לתק'ח אחד שהרצה את תימחונו על ההלכה זו בפני הגרא' קנייבסקי שליט'א, וכי באמת יש מקום לחשש זה בזמןינו שיקום מאן דהוא ייאבד עצמו לדעת מגודל צער השכינה? השיב לו הרב: הקושיא היא לא על דברי הגמ' וההלכה, הקושיא היא על עצמנו שנתרחקנו כל כך מהבנת עומק הצער על גלות השכינה וחורבן הבית עד שאנו תמהים ושואלים כיצד יתכן אדם יגע לדרגה זו. אך זו דרך האמת פשוטה ממש, שצריך האדם להגיע למדרגה של חשש שיאבד עצמו מגודל צער החורבן וגלות השכינה, עד שצריך להסיר הסכינים משולחנו בעת ברהמ"ז!

הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד בארכ' שבע

22/07/2019 14:12:11

אורות ההלכה

תשוכות הלכתיות משלוחנו של מוריינו המרא דארתא הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

הכללות תשע"ה באב

נשים מעוברות ומניות ב הכלול זה, אף שהן מצטערות יותר מאשר בני אדם. ועל כל פנים אם יש חשש סכנה להן או לוולד, כגון שמרגשיה חלהשה רבה או שחוששת המנקה פן יזק התענית לחלהה, ראוי לשאל פ"ר הרופא החכם.

ש- האם גם חולים וקנים תשושי כה, חייבים בתענית זו?

ת- כולם שבוארת תענית החורבן לא גרו חכמים במקום בו סכנה, צער גדול, אך הוא בתשעה באב. ועל כן חוליה אפלו שאין בו סכנה, או يولדה תוך שלושים יום שהוא בחוקת חוליה, או קנים תשושי כה, המציגוים הרבה בתעניתם, פטורים מלחתענות. אלם נהגים שהם מתעניתם עד כדי וכלהם, והיוו כל זמן שאין להם צער גדול באופן מיוחד, כגון אפונים ובצלים וכדו, הרי זה נשבע לתבשיל אחד. ונוהגים ייחידי, כגון אפונים ובצלים וכדו, הרי זה נשבע לתבשיל אחד, מפני שרוכבו בך והוא לא יכול תבשיל דעתם. ומוטר לא יכול עם התבשיל פירות וירקות חיים, אפילו כמה מיניהם. וכן יש ליזהר שלא ישבו שלושה אנשים יחדיו בסעודת צדקה, וכך לא תהייבו בזימון. ונוהג לישב על גבי קרקע (מורצתף) או על גבי שרפרף שאינו גבוה טפח.

ש- האם קתנים חייבים בתענית זו מדין חינוך?

ת- אמנם מעיקර הדין קטן פחות מגיל שלוש עשרה שנה לפחות ושתיים עשרה שנה לנכבה, פטורים מלחתענות. מכל מקום נחלקו הפוסקים האם יש לחויבם בתענית שעות שאין בה חשש סכנה, ויש אומרים שיש בחנוך בתענית שעות שאין בה חשש סכנה, ולפי שייך בזה דין חינוך האיל ואנו מחייב סיננה בהמה"ג במחרה. ולפי הנראה, המהמיר בזה לחנק את בניו שהגיעו לגיל חינוך בתענית שעות, תבאו עליו ברכה, ובלבב שלא יביאם לידי חשש סכנה כלל.

ש- מהי חח'ה וסיכה האסורים בתשעה באב?

ת- רחיצה כל שהיא אסורה בתשעה באב, בין בחמין ובין בצונן. ואפיו להושיט אצבעים, אסוו. ומכל מקום לא אסור אלא רחיצה של תעוגן, אבל רחיצה של מצוחה או נקיון מותר. לפיכך יתול ידיו בבורק כקסם משנותו או כשיוצאת מabitת הכסא עד סוף קשיי אצבעותיו, כדי להעביר רוח טומאה שביהם. וכן הכהנים נטליין ידים כדריכם עד סוף פרקי הדיינים, בטرس עמדו לפני הדוכן. וכן המשבילים יבשלו בדרכן, אף על פי שמרטיבות את דיון. וכן מותר להעביר במים כל לכוך של גוף כגון טיט וכדומה. והוא הדין שמנור סיכה שאינה לשם תעוגן אלא לצורך רפואה או העברת מיחושים, כגון מי שיש חתין בראשו או שאר פצעים בגוףו וצריך למרוח עליהם משחות ושםנים.

ש- מהי סעודת המפסקת, ומתי זמנה?

ת- סעודת המפסקת היא הסעודת האחרון שאים יכול בערב תשעה באב ואין בדעתו לאכול אחריה סעודת קבע, זמנה היא לאחר חצות היום עד השקייה. אבל סעודת שאוכל לפני החוץ, או אחר חצות הדעתן לאכול אחריה סעודת ארורה, אין חללה דיני סעודת המפסקת.

ש- ומהי ציריך ליזהר בסעודת המפסקת?

ת- סעודת המפסקת אוכלה בפתה ותבשיל אחד בלבד, אך אסור לאכול בה שניגתבשלי נתבשלי בקדמת אחת, כגון תבשיל אחד. וכן יש להחמיר בשני מיניהם נתבשלי בקדמת אחת, כגון תבשיל אפלו בו סכנה, או קנים תשושי כה אחד. וכן יש להחמיר בשני מיניהם נתבשלי בקדמת אחת, כגון תבשיל אחד. וכן יש להחמיר בשני מיניהם נתבשלי בקדמת אחת, כגון תבשיל אפלו בו סכנה, או קנים תשושי כה אחד. וכך לא תהייבו בזימון. הרי זה נשבע לתבשיל אחד. ונוהגים ייחידי, כגון אפונים ובצלים וכדו, הרי זה נשבע לתבשיל אחד, מפני שרוכבו בך והוא לא יכולabalבים. ומוטר לא יכול עם התבשיל פירות וירקות חיים, אפילו כמה מיניהם. וכן יש ליזהר שלא ישבו שלושה אנשים יחדיו בסודת צדקה, וכך לא תהייבו בזימון. ונוהג לישב על גבי קרקע (מורצתף) או על גבי שרפרף שאינו גבוה טפח.

ש- אחר שסימן הסעודת ברכת המזון, האם מותר לאכול או לשותות?

ת- אף על פי שישים סעדים ובירך עליה ברכת המזון, מותר באכילה ושותה עד סמוך לשקיית החמה, אלא אם כן קיבל לעלי בפירושו של אוכל אשריו כלום. וטוב להתנות בשעת הסעודת בפה או לבב, שאינו מתקבל לליו התענית עד סמוך לשקיית החמה.

ש- אלו דברים אסורים בתשעה באב?

ת- בתשעה באב גנו מזויים בחמשה עינויים, ואלו הם: אכילה ושותה, סיכה וריצחה, שימושים סעדיות ונעלית הטנדול. ונוטפו עליהם איסורים ומונרגים שונים, כמו אישור תלמוד תורה, שאלת שלום, עשיית מלאכה. הנחת תפילון, שיבח על גבי סופל וודע.

ש- האנשים מועברות ומניות בתענית החורבן?

ת- אף על פי שתענית תשעה באב היא מצוות נבאים כשר תעניתות ההורבן, מכל מקום החמירו בה יותר - כדי צום כיפור. לפיכך גם

דבר רבני הקהילות

רב אזרוי "גאות חובב" ורב ק"ק "משכן שעון" בשכונה ו' החדשה

אשריכם יעדאל

שאמר (שם): אשריכם ישראל, בזמן שאתה עושים רצונו של הקדוש ברוך הוא, שדבר זה ראויל אל הצורה להיות עליון על כל, אך אמר שאתה עוזים רצונו של מקום, אין אומה ולשון שליטה בהם, כאשר ראיו אל הצורה השלימה שהיא מושלת תמיד על החומר, ולא החומר מושל בכל. יבזמון שאנו עוזים של מקום, אך נמסרו ביד אומה שלמה. כי מה שאמנה שפהלה מורה על שהיא יותר חומרית, כי אין ספק כי השפלות מורה על החומרית, שהחומר הוא שפל. ולא, אלא בז מה שנטה מליקת שעוריים מבן חלמה של ערבים. שאנו אומה שלמה עוד יותר חומרית. וכאשר תדע מעין העברים האל, שאנו אומה יותר. וזהו מטה רשותם של ערבים, אמרה לו, רבי פרנסון. אמרה לה, בת, בת מאי את. אמרה לו, בת נקדימון בן גוריון אני. אמר רבי יוחנן בן זכאי, אשריכם ישראל, בזמן שאתה עוזים של מקום, אין כל אומה לשולט בהם. ובזמן שאתה עוזים של מקום, אין כל נסרים ביד אומה שלמה, ולא ביד אומה שלמה, רק ביד הבתמן של אומה שלמה. את הגمراה הניל מסביר המה"ל בספר נצח ישראל בפרק די ולפifyין כן הוא שאל מה עוניון של ר' יוחנן לומר את הלשון שצאו אלא ללמד על כלולות האומה הישראלית יצאו. שמצוב זה נזעב בתו ר' יוחנן המליך מזון בגין גליל הבתמן של ערבים? מן הסתם ספונטיות אלא מתוך תפיסת עולם תרונית מקיפה ואמר אשריכם ישראל? מה עוניינה של אמרה זו דזוקא כאן? ובלשונו של המה"ל "

וש לתמונה, מי לשון אשרי? דקאמר, 'אשריכם ישראל' שמשמעותם בז אומה שלמה, ולא עוז אל ביד הבתמן של אומה שלמה, וכי בז שיר לשון אשרי? אבל הדבר הזה כמו שבאנו לך, כי בז אומה שלמה. ולתבזבז על מעת ישראל העילוינה, שיש להם משפט הצורה שלימה, אשר מצד עצמה ראוי לה השלים לגמרי, ואין ראוי לה חסרון כל. והחרון צורה הוא בוטל אל הצורה למטרת מלחמות כל, רק נדרת גמורה. ומהذا הצד היא יותר פחותה מכל אשר הם במדרגה החומרית, אשר יש להם מציאות מה, וזה נחשבת כאילו אין לה מציאות כלל, רק נדרת גמורה.

ככ"ב זכ"ב זכ"ב זכ"ב
הרב ג"ד רוחה

בימים אלו בשלחי ימי בין המצריים אנו מתחבלים על חורבן בית מקדשנו. ימי אבל וחורבן אולם יש מרבותינו אשר ראו בהם ימים מיוחדים. כימים אשר בין ראש השנה ליום השענה רבא.(Maharsh"א בכוורת ה) כדי יתבין את העובדה שמדד המם ימי אבל ומאייר ימים הצפונים בהם יקר ודורלה במוסכת כתובות בדף ס"ו. ספרות הגمراה תננו רבנן, מעשה רבבי יוחנן בן זכאי שהייה רוכב על החמור והיה יוצא מן ירושלים, והוא תלמידי מוהלים אחרים. ראה ריבבה את השחתה מלקחת שעוריים מבן חלמה של ערבים. כיוון שראתה אותן בזאת, אמרה לו, רבי פרנסון. אמרה לה, בת, בת מאי את. אמרה לו, בת נקדימון בן גוריון אני. אמר רבי יוחנן בן זכאי, אשריכם ישראל, בזמן שאתה עוזים של מקום, אין כל אומה לשולט בהם. ובזמן שאתה עוזים של מקום, אין כל נסרים ביד אומה שלמה, ולא ביד אומה שלמה, רק ביד הבתמן של אומה שלמה. את הגمراה הניל מסביר המה"ל בספר נצח ישראל בפרק די ולפifyין כן הוא שאל מה עוניון של ר' יוחנן לומר את הלשון שצאו אלא ללמד על כלולות האומה הישראלית יצאו. שמצוב זה נזעב בתו ר' יוחנן המליך מזון בגין גליל הבתמן של ערבים? מן הסתם ספונטיות אלא מתוך תפיסת עולם תרונית מקיפה ואמר אשריכם ישראל? מה עוניינה של אמרה זו דזוקא כאן? ובלשונו של המה"ל "

וש לתמונה, מי לשון אשרי? דקאמר, 'אשריכם ישראל' שמשמעותם בז אומה שלמה, ולא עוז אל ביד הבתמן של אומה שלמה, וכי בז שיר לשון אשרי? אבל הדבר הזה כמו שבאנו לך, כי בז אומה שלמה. ולתבזבז על מעת ישראל העילוינה, שיש להם משפט הצורה שלימה, אשר מצד עצמה ראוי לה השלים לגמרי, ואין ראוי לה חסרון כל. והחרון צורה הוא בוטל אל הצורה למטרת מלחמות כל, רק נדרת גמורה. ומהذا הצד היא יותר פחותה מכל אשר הם במדרגה החומרית, אשר יש להם מציאות מה, וזה נagnarת כאילו אין לה מציאות כלל, רק נדרת גמורה.

ח'יור קטן

הבעש"ט יש בהברת תלמידיו ואמר לפנים דברי תורה. כדרכו היה שיעור של בעש"ט משולב גנלה וסוד. "הכל תורה אחת מאיינו, תיבר", היה אמרו, "ונגלה בלי סוד, נגנו דום ביל נסמה".

השיעור היה השובב-לב וחידוש התורה שקהלו מפי הבעש"ט להליכו את השומעים. בסימנו של השיעור הבחן הבעש"ט בחיק של זהות-דעת ושיעור-ציד-עוצמת על פנים של כמה מהتلמידים.

נתן בהם הבעש"ט מבלתי חד וחודר. "קשיבו ואספלו לכם טיפר שמננו תלמדו מה יכול לעולין חין שעינו במוקמי", אמר ופתח בסיפורו:

שני יהודים התגוריו בשכנות זה זה. אחד לאחד למד, והאחד — נכח פשו.

שניהם השכימו קום לעיסוקיהם קדם לעליות-השורה. זה מה לבית-הדורש, לתלמידו, וזה פנה לנפוחיה, לקורנותו וללدنן.

כשהוגעה שעת סעודת השחרית, הי- השניים שביהם לבתויהם. בדורנו מבית-ה מלאה, מיחור הפוך לבתי-הכנסת-'ההטוי' תפלה שתורת מוהיה. ים- ים היו השניים נגשים ברוך, מהנהנים בראשיהם לשולם זה זה.

על פיו של הלמן היה נסוך חינך כל של נתדריך, ועיין הבינו ביטול כלבי שכנו. כאילו אמרו: "אני עמל והוא עמל, אך רוא את ההבדל ביןינו.

אני למדתי כמה דפי גמרא, טבלתי במקהלה טורה לפני התפילה, והתפילה עצמה — בדקות הייתה, במתינות, כמונה מעות. ואילו שכני, מה הוא?"

לעומתו היו פניו של הנפה עטיפות צער ועוגמת-בפש. אבלו היה אומר: "מה ערך לשוניתו? אכלות ואבודת". הנה, שכני מילא כוסו תורה, ואני, במו אמי מבלה את חי? תמיד עלי-ה הסדן, תמיד עם הקונטן, הפרטוט וסוסיכ. מה היה בסתפ'?"

חלפו שנים והשנים הללו לעולמים וקאו להתייבר לפני בית-הדין של מעלה. התבקשו השכנים, תלמידי והנפה, למסור דין-ירוחנן מפורט על חייהם בעולם-זהו.

ראשון נישל הלמן אל הדינים. בעדים בטוחים באיש קורן פסע לעברים, וב科尔 צלול רום אמר: "לא כל וכרש באתי לפניכם. הרבה תורה למודתי והרבה מצוות קיימות. ים, בטרם קרא התרנגול, רכתי על הגמא. לאחר מכן למדתי יהודים בשעת התפילה והקפודת בזמנים מצוות, קלה כחומרה".

הג'יע זמן הגאולה

כשייבוא המשיח

"ואצווה את שופטיכם בעת ההיא... שמוע בין אחיכם" כתוב הד"ק רשות כל'ו. רק "בעת ההיא" —بعث הנוכחות שלפני גיגואה בזמן הגלות — יש לשמעו את טענות בעלי הדין כדי להוציא משפט צדק. לעתיד לבוא, בימות המשיח, יהיה אפשר להוציא משפט צדק באמצעות חוש הרוח, כפי שנאמר על מלך המשיח "ויהי רוחו ביראת ה'", ופרשו חכמיינו: "דמורה ודאיין". ככלומר, שהמשיח ישבט בעזרת חוש הרוח.

"ה' אלוקינו ייבר אליו בחורב לאמור, רב לכם שבת בהר הזה" כתוב הד"ק ואור ולמוש": "ב'חוור" - ב"הר שני" נתן לנו הקב"ה כוח שלא להתפעל ממהלכות ולא להתייחס מוגאולה ח"י ולא לראות את המニアות והעיכובים בעבודת ה' קשים וגבויים "כהר" שא' אפשר לעבור אותן, אלא להתגבר ולהתיחס למכתשים כאלו הם היו כוחות השערה. ולקות אליפות לגיגואה השלמה שהנה המשיח בא.

זמן הגאולה

"ויש עליכם ככם אלף פעמים" כתוב הד"ק ארייל': וכי מתי נתקיימה ברכה זו? אלא בדברים אלה מכונים לעתיד לבוא כשתבוא האגולה השלימה, לזמן שעליו אמר גוביא ישעיהו "הקטון יהיה לאף והצעיר לגני עצם" - עם ישראל, שכעת הוא "קטן וצעיר", יגדל מספרו אלף מונים בכרכחו של משה רבינו.

ישראל של מלוכה

"אללה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל" נאמר במדרשו: בנושא טטה העגל הוכיחה מהן את ישראל והן את ה', כביכול: לישראל אמרו מוסיף על כך האגדה ר' ה'צמח צדק' זעיר': "למה היא יתרה אף בעמך". "אתם חטאתם חטא גודלה", ולה' אמר: "לכן הכתוב אומר: "אשר דבר משה אל כל ישראל", כלומר, משה דבר לכל ישראל: לישראל יש מה טטה גם לישראל של מלוכה — שזה הקב"ה. כמו שゾר הק' קובי"ה ישראל חד הוא".

הרבות והمولצת הדדיות באר שבע מחולקת הכבישות

הרינו מודיעים לציבור תושבי באר שבע היקרים:

**פג תוקפים של תעוזות ה�建יות
ובימים אלו חודשו תעוזות ה�建יות
ולכן יש לדרשו תעוזות כשרות
מקורית בתוקף עם התימה
וחותמת בציירוף הלוגרמה**

**כמו כן הרינו מודיעים כי אין
לסמרק על שילוט "בשר"
אלא יש לדרשו
תעוזות כשרות
מקורית בתוקף**

האגונאים, הושיבו גם את התפללות והיזוחים. הכל נבדק ונשקל, ולא היה ספק — מקומו של יהוד' זה בקשר היעץ, בין החכמים והצדיקים היושבים המלון בחו"ל. שמו את כלן על קפ"

בן הצד הופיע שיריה של מלאכים מליצי-ישור; ביד כל אחד ואחד מהם חבילות-תבילה של דפי גמרא שלמד הלמן בחו"ל. שמו את כלן על קפ"

בית דין צדק לענייני ממונות

שע"י הרבות והموעצה הדתית באר שבע נייד: 052-7670510

אין לקרוא בזמן התפילה — הגלloon טעון גנייה

לרפואת
ר' יוסף שלמה
בר עליה
ורחל
בת סמי

